

مطالعه جوامع گیاهی بخش بهارین جنگل خیروود و ارتباط آن با عوارض زمین

*^۱ رزینوس جشنی^۱، محمد رضا مروی مهاجر^۲، قوام الدین زاهدی امیری^۳، وحید اعتماد^۴ و بهنام حمزه^۵

^۱- کارشناس ارشد، گروه جنگل داری و اقتصاد جنگل، دانشکده منابع طبیعی، دانشگاه تهران، کرج

^۲- استاد، گروه جنگل داری و اقتصاد جنگل، دانشکده منابع طبیعی، دانشگاه تهران، کرج

^۳- دانشیار، گروه جنگل داری و اقتصاد جنگل، دانشکده منابع طبیعی، دانشگاه تهران، کرج

^۴- استادیار، گروه جنگل داری و اقتصاد جنگل، دانشکده منابع طبیعی، دانشگاه تهران، کرج

^۵- نویسنده مسئول، مرتبی پژوهش، مؤسسه تحقیقات جنگلها و مراتع کشور، تهران. پست الکترونیک: hamzehee@rifr.ac.ir

تاریخ پذیرش: ۹۰/۱۰/۴

تاریخ دریافت: ۹۰/۹/۲۲

چکیده

در این مطالعه به بررسی فلوریستیکی و جامعه‌شناسنامه‌ی گیاهی بخش بهارین جنگل آموزشی و پژوهشی خیروود واقع در ۷ کیلومتری شرق شهر و ارتباط آن با خصوصیات شکل زمین پرداخته شده است. به منظور تعیین جوامع و زیرجوامع گیاهی جنگلهای بهارین از مکتب براون- بلانکه (زوریخ- مونپلیه) استفاده شد. تعداد ۵۱ قطعه نمونه ۱۰۰ مترمربعی در رویشگاه‌های مختلف برداشت شد. تجزیه و تحلیل داده‌ها به روشهای AFC و CAH با استفاده از برنامه Anaphyto انجام شد. نتایج این بررسی نشان داد که ۹ جامعه *Fraxino excelsioris-Aceretum velutini*, *Querco macrantherae-Carpinetum orientalis*, *Pterocaryo fraxinifoliae-Alnetum*, *Parrotio persicae-Carpinetum betuli*, *Parrotio persicae-Quercetum castaneifoliae*, *Rusco hyrcani-Fagetum*, *Carpino betuli-Fagetum orientalis*, *Aceri velutini-Fagetum orientalis*, *subcordatae* و *Fagetum orientalis orientalis* در این بخش وجود دارد. پس از شناسایی جوامع، ارتباط آنها با خصوصیات شکل زمین به روش CANOCO 4.5 برنامه DCA مورد بررسی قرار گرفت. نتایج نشان داد که در محدوده مورد مطالعه، جوامع گیاهی با ارتفاع و جهت جغرافیایی رابطه معنی دارند؛ اما رابطه آنها با شبیه زمین معنی دار نیست.

واژه‌های کلیدی: جوامع گیاهی، براون- بلانکه، CAH، AFC، DCA، بخش بهارین، ناحیه هیرکانی.

گیاهی می‌پردازد. یک جامعه گیاهی دارای ترکیب گیاهی مشخصی است؛ یعنی محتوی گونه‌هایی است که قابلیت زندگی در محیطی معین را دارند، بنابراین یک جامعه گیاهی آینه‌ای است که وضع و شرایط محیط خود را منعکس می‌سازد (Assadi, 1985; Hamzee, 1995; Asri, 1995; Atri, 1997).

جامعه‌شناسی به مدیریت بهینه منابع طبیعی تجدید شونده شامل جنگل و مراتع کمک قابل توجهی می‌کند،

روشهای مختلفی برای طبقه‌بندی پوشش گیاهی وجود دارد که به طور مستقیم در ارتباط با اهداف، مقیاس مطالعه، نوع زیستگاه، میزان دانش، و امکانات قرار می‌گیرد. یکی از این روشها، روش براون- بلانکه است که با تشخیص جامعه گیاهی (association) به عنوان واحد پایه مجموعه‌ای از واحدهای سینتاگزونومیکی را ارائه می‌نماید و بدین ترتیب به شرح و توصیف کامل پوشش

۵۱° تا ۳۵° شرقی و عرض جغرافیایی "۳۰° ۳۷' ۳۶° ۳۶'" شمالی واقع شده است. این منطقه در تقسیم‌بندی طرح جنگلداری به ۸ بخش تفکیک شده است که رویشگاه مورد مطالعه یا بخش بهاربن، ششمین بخش از این جنگل محسوب می‌شود. این بخش از شمال به بخش چلیر (حد فاصل رودخانه چلیر)، از شرق به حوضه ۶، از جنوب به یال هشتادتن و از غرب به رودخانه کلیک و بخش منیاسنگ محدود می‌شود (شکل ۱). مساحت بخش بهاربن بالغ بر ۱۵۵۰ هکتار و در محدوده ارتفاعی ۱۰۰۰ تا ۲۲۰۰ متر بالاتر از سطح دریا گستردۀ شده است (Etemad, 1994).

واحدهای خاکی که در این بخش قابل تشخیص است عبارتند از: خاک عمیق به رنگ قهوه‌ای تیره با بافت رسی-سیلتی، خاک خیلی عمیق به رنگ خاکستری خیلی تیره با بافت رسی، خاک عمیق به رنگ قهوه‌ای مایل به خاکستری تیره با بافت لومی، خاک عمیق به رنگ قهوه‌ای تا قهوه‌ای تیره و بافت رسی، خاک کم عمق به رنگ قهوه‌ای تا قهوه‌ای تیره و بافت لومی رسی، خاک کم عمق به رنگ قهوه‌ای (Sarmadian & Jafari, 2000). مهمترین سازندهای این منطقه متعلق به دوره کرتاسه بوده که سنگ‌های متشكله آن عبارتند از: سنگ آهک، سنگ مارن، سنگ آهک مارنی و مارن سیلتی (Etemad, 1994).

براساس منحنی باران- دمایی منطقه، متوسط بارندگی سالانه 1303 ± 42 میلی‌متر، مهر مرطوب‌ترین ماه سال (با میانگین ۲۳۵ میلی‌متر) و مرداد خشک‌ترین ماه سال (با میانگین ۴۲ میلی‌متر) است. میانگین دمای هوای سالانه 16.2 ± 0.5 درجه سانتی‌گراد، و بهمن و مرداد به ترتیب سردترین و گرم‌ترین ماههای سال با متوسط دمای به ترتیب 7.1 و 25.1 درجه سانتی‌گراد می‌باشند (Ahmadi et al., 2009).

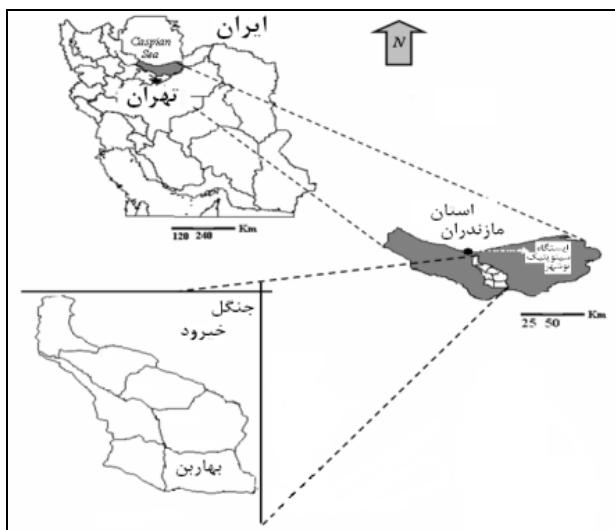
زیرا با روش بودن شرایط محیط طبیعی، سعی می‌شود دخالت‌های انسان در همان راستا انجام پذیرد. مثال بارز این امر را می‌توان جنگلکاری در نواحی جنگلی و بالا بردن میزان تولید، بدون ایجاد خطرات احتمالی برای تخریب محیط، ذکر نمود (Hoseini, 1996).

بررسیهای جامعه‌شناسی گیاهی در ایران به صورت کلی با مطالعات Djazirei (1963) آغاز شده است. Zohary (1965) عناصر فیتوژئوگرافیکی جنگلهای خزری را تشریح نموده است. جامعه‌های گیاهی جنگلهای شمال ایران نیز Tregubov, 1967; Mossadegh, 1975; Dorostkar & Noifalise, 1976 Rastin (1980) جوامع جنگلی جلگه‌ای حوضه نوشهر و (Assadolahi 1987) جامعه‌های گیاهی راشستانهای اسلام را مورد مطالعه قرار داده‌اند. طرح طبقه‌بندی پوشش گیاهی ایران براساس معیارهای فیزیونومیکی - اکولوژیکی (Frey & Probst, Klein 1986) ارائه شده و منطقه البرز مرکزی نیز توسط (1991) مطالعه شده است. جوامع گیاهی و عناصر تشکیل دهنده جنگلهای لساکوتی، سینتاگرون‌های تشکیل دهنده منطقه حفاظت شده ارسباران و اجتماعات گیاهی توسکای قشنلاقی در سواحل پست دریای خزر نیز بررسی و Hamzee, 1995; Hamzee et al., 2008). با توجه به اهمیت مطالعات جامعه‌شناسی، در این تحقیق به مطالعه جوامع گیاهی بخش بهاربن جنگل خیرود پرداخته شده است.

مواد و روشها

منطقه مورد مطالعه

منطقه مورد مطالعه در بخش بهاربن جنگل آموزشی و پژوهشی دانشکده منابع طبیعی دانشگاه تهران در حدود هفت کیلومتری شرق نوشهر و طول جغرافیایی "۳۰° ۳۷'"

شکل ۱- موقعیت بخش بهارین جنگل خیروود

چیرگی و اجتماع پذیری با استفاده از مقیاس های براوان- بلانکه برای هر گونه گیاهی ثبت شد.

برای تحلیل داده ها و تفکیک واحد های گیاهی و تشکیل جدول جامعه شناختی گیاهی از برنامه Anaphyto ver. 95 استفاده گردید. برنامه آنافیتو براساس دو روش (Analyses Factorielle des Correspondance) AFC و (Classification Ascendant Hierarchique) CAH انجام می شود (Hamzaee, 2001). هدف از انجام مراحل AFC یا روش رسته بندی و CAH یا روش دسته بندی ایجاد جدول جامعه شناختی گیاهی پرورده است که با استفاده از آن، جدول جامعه شناختی گیاهی نهایی تهیه می گردد. با توجه به وفاداری و خصوصیات فردی گونه ها در هر یک از جوامع، گونه های شاخص و همراه جوامع و گونه های متمایز کننده زیر جوامع تعیین شدند (Hamzaee, 2001). سرانجام براساس قوانین نامگذاری جامعه شناسی گیاهی (Barkman *et al.*, 1986) جوامع و زیر جوامع تشخیص داده شده نامگذاری شدند.

نمونه های گیاهی جمع آوری شده از سطح قطعه نمونه های برداشت شده در بخش بهارین با استفاده از فلورهای ایرانیکا (Rechinger, 1963-2003)، فلور ترکیه (Wendelbo, 1965-1988)

روش تحقیق

سین تاگزون های موجود در منطقه براساس مکتب براوان- بلانکه (Braun-Blanquet, 1932) مطالعه شد. به منظور برداشت قطعه های نمونه (releve) ابتدا با تکیه بر معیار فیزیونومی، ریختارهای گیاهی از یکدیگر جدا شد. سپس با استفاده از معیار فلورستیک، گروه های گیاهی یکنواخت از نظر ترکیب گونه ای مشخص شد. بعد از مشخص شدن گروه های گیاهی با ترکیب فلورستیک معین (فرد جامعه) قطعه های نمونه به طور تصادفی در آنها ایجاد و اطلاعات لازم برداشت شد. با تغییر ویژگی های اکولوژیکی مانند ارتفاع از سطح دریا، جهت و میزان شبی در افراد جامعه، اقدام به برداشت قطعه های نمونه جدید در آنها گردید (Atri, 1997).

اندازه قطعه های نمونه براساس روش سطح حداقل با استفاده از پلات های حلزونی و رسم منحنی سطح- گونه (Mueller-Dombois & Ellenberg, 1974; Cain &

Castro, 1959)، ۱۰۰ متر مربع تعیین شد. در هر قطعه نمونه، علاوه بر فهرست گونه ای، درصد پوشش گیاهی، سطح برداشت و سایر مشخصه های مهم محیطی یادداشت شد. همچنین، دو خصوصیت فراوانی-

جنس و ۴۸ تیره می‌باشند. از این تعداد ۴ تیره مربوط به پتريدولفیتها و ۴۴ تیره متعلق به گیاهان گلدار شامل ۳۹ تیره دولپه‌ای و ۵ تیره تکلپه‌ای است. از نظر شکل زیستی از ۹۳ گونه شناسایی شده، ۲۹ گونه فائزوفیت، ۳۴ گونه همی‌کریپتوفیت، ۲۵ گونه رئوفیت، ۴ گونه کامفیت و ۱ گونه تروفیت هستند. از دیدگاه کوروتیپ گونه‌ها، ۷۲ گونه متعلق به ناحیه اروپا-سیری، ۱۲ گونه متعلق به دو ناحیه اروپا-سیری و مدیترانه‌ای، ۶ گونه متعلق به سه ناحیه رویشی (ایرانی-تورانی، مدیترانه‌ای و اروپا-سیری)، ۱ گونه متعلق به ناحیه مدیترانه‌ای، یک گونه همه‌جازی و ۱ گونه متعلق به دو ناحیه اروپا-سیری و ایرانو-تورانی هستند (جدول ۱).

1976) شناسایی شدند.

پس از شناسایی سینتاگرون‌ها، همبستگی بین گونه‌ها با عوامل محیطی با روش Detrended Correspondence Analysis (DCA) موجود در نرم‌افزار Mesdaghi, CANOCO 4.5 (Pourbabaei, 2004). روش DCA یا آنالیز تطبیقی قوس‌گیری شده، یک روش رسته‌بندی است. هدف رسته‌بندی ساده نمودن و خلاصه کردن مجموعه داده‌های بزرگ، به امید آن است که روابط بوم‌شناسختی پدیدار شوند (Pourbabaei, 2004).

نتایج

نتایج فلورستیک

در مجموع ۹۳ گونه شناسایی شد که متعلق به ۷۸

جدول ۱- فهرست گونه‌های گیاهی بخش بهارین جنگل خیروود

نام گونه و تیره	نام فارسی	کوروتیپ	شکل زیستی
Pteridophytes			
1- Aspidiaceae			
1- <i>Dryopteris borreri</i> Newm.	سرخس زمستانی	Ge	ES
2- <i>Dryopteris filix-mas</i> (L.) Schott	سرخس نر	Ge	ES
3- <i>Dryopteris pallida</i> (Bory) C. Chr. ex Mair & Petit.	سرخس دو رنگ	Ge	ES-M
4- <i>Dryopteris carthusiana</i> (Vill.) H. P. Fuchs	سرخس	Ge	ES
5- <i>Polystichum aculeatum</i> (L.) Roth.	سرخس خاردار	Ge	ES
6- <i>Polystichum braunii</i> (Spennner) Fee.	سرخس	Ge	ES
7- <i>Polystichum woronowii</i> Fomin	سرخس	Ge	ES
8- <i>Polystichum setiferum</i> (Forsk.) Woynar	سرخس	Ge	ES
9- <i>Polystichum lonchitis</i> (L.) Roth.	سرخس	Ge	ES
2- Aspleniaceae			
10- <i>Phyllitis scolopendrium</i> (L.) Newm.	زنگی دارو	Ge	PL
3- Athyriaceae			
11- <i>Athyrium filix-femina</i> (L.) Roth.	سرخس ماده	Ge	ES
4- Polypodiaceae	تیره بسفایچ		
12- <i>Polypodium vulgare</i> L.	بسفایچ برگ‌ریز	Ge	PL
Angiosperms	گیاهان گلدار		
I- Dicotyledones	دولپه‌ایها		
1- Aceraceae	تیره افرا		
1- <i>Acer cappadocicum</i> Gled.	شیردار	Ph	ES
2- <i>Acer velutinum</i> Boiss.	پلت	Ph	ES
2- Aquifoliaceae	تیره خاس		

کوروتیپ	شکل زیستی	نام فارسی	نام گونه و تیره
ES	Ph	خاص	3- <i>Ilex spinigera</i> (Loes.) Loes.
ES	Ph(Clm)	تیره عشقه	3- <i>Araliaceae</i>
ES	Hem(Clm)	داردوس	4- <i>Hedera pastuchovii</i> Woron. ex Grossh.
ES		تیره استبرق	4- <i>Asclepiadaceae</i>
ES	Hem(Clm)	تریاقی جنگلی	5- <i>Vincetoxicum scandens</i> Sommier & Levier
ES		تیره غان-توس	5- <i>Betulaceae</i>
ES	Ph	توسکای بیلاقی	6- <i>Alnus subcordata</i> C. A. Mey.
ES		تیره گاوزبان	6- <i>Boraginaceae</i>
ES	Ge	سگ زبانی	7- <i>Lindelofia kandavanensis</i> Bornm. & Gauba
ES		تیره پیچ امین الدله	7- <i>Caprifoliaceae</i>
ES	Ph	هفت کول	8- <i>Viburnum lanata</i> L.
ES		تیره شمشاد	8- <i>Celastraceae</i>
ES	Ph	گوشوارک	9- <i>Evonymus latifolia</i> (L.) Mill.
ES		تیره کاسنی	9- <i>Compositae (Asteraceae)</i>
ES	Hem	گل گندم خزری	10- <i>Centaurea zuvandica</i> Bornm.
ES	Hem	کنگر واژگون	11- <i>Cirsium osseticum</i> (Adams) Petrak
ES	Ge	ساپیان	12- <i>Petasites hybridus</i> (L.) P. Gaertn.
ES	Hem	گل گندمی جنگلی	13- <i>Serratula quinquefolia</i> M. B. ex Willd.
ES		تیره پیچک	10- <i>Convolvulaceae</i>
M-ES	Ge	پیچک جنگلی	14- <i>Calystegia sylvestris</i> (Willd.) Roem.
		تیره زغال اخته	11- <i>Cornaceae</i>
ES	Ph	سیاهال	15- <i>Cornus australis</i> C. A. Mey.
		تیره فندق	12- <i>Corylaceae</i>
ES	Ph	ممز	16- <i>Carpinus betulus</i> L.
M-ES	Ph	لور	17- <i>Carpinus orientalis</i> Miller
		تیره ناز	13- <i>Crassulaceae</i>
ES	Ge	ناز استولون دار	18- <i>Sedum stoloniferum</i> S. G. Gmel.
		تیره شب بو	14- <i>Cruciferae (Brassicaceae)</i>
ES-M	Hem	علف سیر	19- <i>Alliaria petiolata</i> (M. Bieb.) Cavara & Grande
ES	Ge	ترتیزک باتلاقی	20- <i>Cardamine bulbifera</i> (L.) Crantz
ES	Th	ترتیزک باتلاقی	21- <i>Cardamine impatiens</i> L.
ES	Hem	شب بوی ایرانی	22- <i>Hesperis hyrcana</i> Bornm. & Gauba
		تیره سرو	15- <i>Cupressaceae</i>
ES	Ph	مای مرز	23- <i>Juniperus sabina</i> L.
		تیره فرفیون	16- <i>Euphorbiaceae</i>
ES	Ph	دیو سفید	24- <i>Andrachne colchica</i> Fisch. & Mey.
ES	Ch	شیر سگ	25- <i>Euphorbia amygdaloides</i> L.
ES	Hem	علف جیوه	26- <i>Mercurialis perennis</i> L.
		تیره راش	17- <i>Fagaceae</i>
ES	Ph	راش	27- <i>Fagus orientalis</i> Lipsky
ES	Ph	بلندمازو	28- <i>Quercus castaneifolia</i> C. A. Mey. subsp. <i>castaneifolia</i>
ES	Ph	اوری	29- <i>Quercus macranthera</i> Fish. ex Mey.
		تیره شمعدانی	18- <i>Geraniaceae</i>
ES-M	Hem	سوzen چوپان قرمز	30- <i>Geranium robertianum</i> L.

کوروتیپ	شکل زیستی	نام فارسی	نام گونه و تیره
		تیره انجیلی	19- Hamamelidaceae
Ph	ES	انجیلی - درخت آهن	31- <i>Parrotia persica</i> (DC.) C. A. Mey.
		تیره گردو	20- Juglandaceae
Ph	PL	لرگ	32- <i>Pterocarya fraxinifolia</i> (Lam.) Spach
		تیره نعناع	21- Labiate (Lamiaceae)
Hem	ES	ریحانک	33- <i>Clinopodium umbrosum</i> (M. Bieb.) K. Koch
		گزنه سفید	34- <i>Lamium album</i> L.
Hem	PL	مریم‌گلی جنگلی	35- <i>Salvia glutinosa</i> L.
		تیره نیامداران	22- Leguminosae
Hem	ES	ماشک زعفرانی	36- <i>Vicia cracea</i> (Desf.) B. Fedtsch.
		تیره زیتون	23- Oleaceae
Ph	ES	ون	37- <i>Fraxinus excelsior</i> L.
		تیره گل مغربی	24- Onagraceae
Ge	PL	عشرق	38- <i>Circae lutetiana</i> L.
		تیره نخود	25- Papilionaceae
Hem	ES-M	بونجه باخی	39- <i>Coronilla varia</i> L.
Hem	ES	شبدر خاکستری	40- <i>Trifolium canescens</i> Wild.
		علف بی‌ثمر	26- Podophyllaceae
Ch	ES	شیرآور آناتولی	41- <i>Epimedium pinnatum</i> Fisch.
		تیره علف هفت‌بند	27- Polygalacea
Hem	IT-ES	ترشک دندانه‌دار	42- <i>Polygala anatolica</i> Boiss. & Heldr.
		تیره پامچال	28- Polygonaceae
Ge	M	پامچال الوان	43- <i>Rumex dentatus</i> L.
		تیره گل سرخ	29- Primulaceae
Hem	ES	سرخ‌ولیک	44- <i>Primula heterochroma</i> Stapf.
		توت‌فرنگی	45- <i>Crataegus microphylla</i> K. Koch.
Ph	ES	علف مبارک	46- <i>Fragaria vesca</i> L.
		آلوجه	47- <i>Geum urbanum</i> L.
Ph	ES	ازگیل	48- <i>Prunus divaricata</i> Ledeb.
		نسترن وحشی	49- <i>Mespilus germanica</i> L.
Ph	ES	تمشك	50- <i>Rosa canina</i> L.
		بارانک	51- <i>Rubus lanuginosus</i> Stev. ex Ser.
Ch	ES	تیره روناس	52- <i>Sorbus torminalis</i> (L.) Crantz
		زبرینه جنگلی	53- <i>Asperula taurina</i> L. subsp. <i>caucasica</i> (Pobed.) Ehrend.
Hem	M-ES	شیرپنیر	54- <i>Galium odoratum</i> (L.) Scop.
		تیره میمون	32- Scrophulariaceae
Hem	ES	گل انگشتانه	55- <i>Digitalis nervosa</i> Steud. & Hochst. ex Benth.
		تیره سیب‌زمینی	33- Solanaceae
Ch	ES	تاج‌ریزی جنگلی	56- <i>Solanum kiseritzkii</i> C. A. Mey.
		تیره دافنه	34- Thymelaeaceae
Ph	ES	هفت‌برگ	57- <i>Daphne mezereum</i> L.
		تیره نمدار	35- Tiliaceae

نام گونه و تیره	نام فارسی	شکل زیستی	کوروتیپ
58- <i>Tilia platyphyllos</i> Scop.	زیرفون - نمدار	Ph	ES
36- Ulmaceae	تیره نارون		
59- <i>Ulmus glabra</i> Huds.	ملج	Ph	ES
60- <i>Ulmus minor</i> Miller	اوجا	Ph	ES
37- Umbelliferae (Apiaceae)	تیره چتریان		
61- <i>Pimpinella affinis</i> Ledeb.	ترتیزک باغی	Hem	ES
62- <i>Sanicula europaea</i> L.	مرهمی	Hem	ES
63- <i>Cervaria cervariifolia</i> (C.A. Mey.) M. Pimen		Hem	ES
64- <i>Laser trilobum</i> (L.) Borkh.	کمای جنگلی	Hem	M-ES
38- Urticaceae	تیره گرنه		
65- <i>Urtica dioica</i> L. var. <i>dioica</i>	گزنه دوپایه	Hem	COM
39- Violaceae	تیره بنفسه		
66- <i>Viola odorata</i> L.	بنفسه معطر	Hem	ES
67- <i>Viola sieheana</i> W. Becker	بنفسه خزری	Hem	ES
II- Monocotyledones	تکلپه‌یها		
1- Cyperaceae	تیره اوپارسلام		
1- <i>Carex divulsa</i> Stokes	جگن	Hem	ES
2- <i>Carex strigosa</i> Huds.	جگن	Hem	ES
3- <i>Carex sylvatica</i> Hudson	جگن	Hem	ES
2- Dioscoreaceae	تیره تمیس		
4- <i>Tamus communis</i> L.	تمیس	Ge	ES-M
3- Gramineae (Poaceae)	تیره گندم		
5- <i>Brachypodium sylvaticum</i> (Huds.) P. Beauv.	چمن جاروی جنگلی	Hem	ES-M
6- <i>Bromus benekenii</i> (Lange) Trimen	جارو علفی جنگلی	Hem	ES-M
7- <i>Festuca drymeia</i> Mert. & Koch	علف بره کوهی	Hem	ES
8- <i>Opismenus undulatifolius</i> (Ard.) Roem. & Schult	علف جنگلی - ملف	Hem	ES
9- <i>Poa nemoralis</i> L.	چمن جنگلی	Hem	ES
4- Liliacea	تیره لاله - سوسن		
10- <i>Danae racemosa</i> (L.) Moench	همیشک	Ph	ES
11- <i>Polygonatum orientale</i> Desf.	شقاقل	Ge	ES
12- <i>Ruscus hyrcanus</i> G. Wor.	کوله خاس	Ph	ES
5- Orchidaceae	تیره ثعلب		
13- <i>Cephalanthera caucasica</i> Kranzl.	گلسر قفقازی	Ge	ES
14- <i>Platanthera bifolia</i> (L.) L.C. Rich.	سبل جنگلی	Ge	ES-M

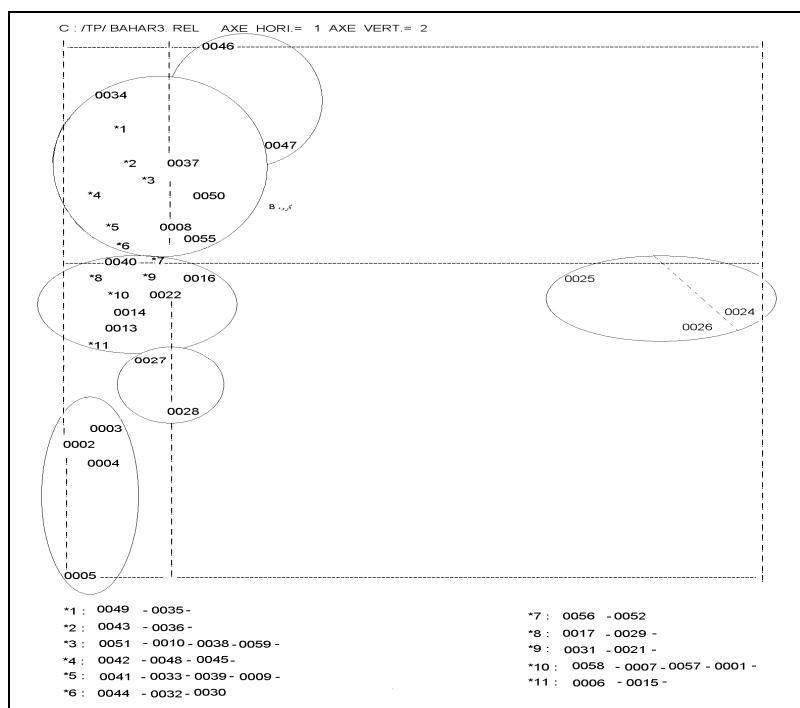
- PL: چند ناحیه، ES: اروپا - سیبری، Hem: همی کریپتوفت، Ph: فانروفیت، Ch: کامفیت، Ge: ژئوفیت، IT: ایرانو - تورانی

ای، COM: همه جازی،

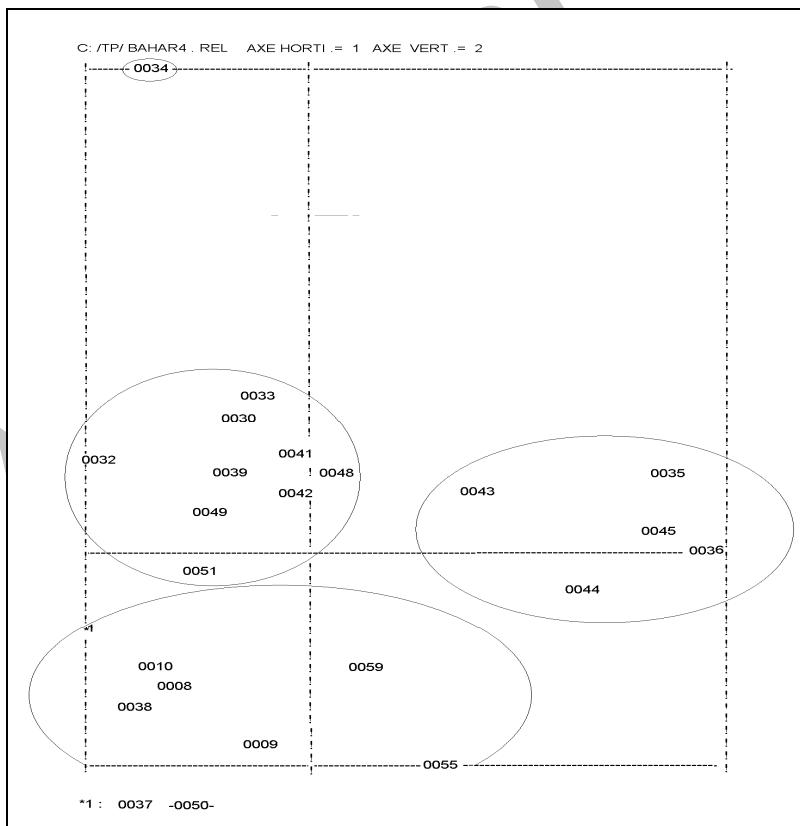
ناتاییج جامعه‌شناسی گیاهی

برداشت گردید. تجزیه و تحلیل قطعه‌های نمونه و گونه‌ها با برنامه آنافیتو براساس روش‌های AFC و CAH در دو مرحله انجام شد (شکلهای ۲، ۳ و ۴).

در مجموع ۵۱ قطعه نمونه شامل ۹۳ گونه با استفاده از روش براون - بلانکه از جنگل خیرود (بخش بهارین)

شکل ۲-۲ AFC قطعه‌های نمونه آنالیز مرحله اول (محورهای ۱ و ۲)

شکل ۳-۳ AFC قطعه‌های نمونه آنالیز مرحله دوم (محورهای ۱ و ۲)

ANAPHYTO: CAH moment ordre 2 (c) labo. Syste. & Ecl. Vege. PARIS XI Orsay J.P. Briane 11/02/87.

Fichier d'entrée: C: /TP/BAHAR3.REL
Fichier de la CAH: C: /TP/BAHAR3.CHR

0025 -----*			*
0026 *-----*			1
0024 *			1
0047 -----*		*	*
0046 -----*		1	
0005 -----*		**	
0004 *-----*		1	
0003 *		1	
0002 *		1	
0035 *-----*	*	*	*
0045 *	1	1	
0036 *	1	1	
0034 -----*	*	1	
0051 **-----*	*	1	
0049 *1	1	1	
0050 **	1	1	
0037 1	1	1	
0038 *	1	1	
0010 *	1	1	
0030 -----*	*	1	
0044 **1		1	
0043 * 1		1	
0048 ***		1	
0042 *1		1	
0033 **		1	
0032 *		1	
0041 *		1	
0039 *		1	
0009 **-----*	*	*	
0008 11 1			
0059 *1 1			
0055 *1 1			
0052 ** 1			
0031 1 1			
0058 * 1			
0040 * 1			
0017 * 1			
0028 ***-*			
0027 *11			
0015 **1			
0006 * 1			
0013 *-*			
0014 1			
0007 1			
0016 *			
0056 1			
0029 1			
0021 *			
0022 *			
0057 *			
0001 *			

ANAPHYTO : Dessin de la CAH (C) Labo.Syst. & Ecol. Vege. PARIS XI Orsay J.P. Briane 11/02/87.
Fichier de CAH : C: /TP/BAHAR3.CHR

شکل ۴ - CAH قطعه‌های نمونه

بررسی منابع جامعه‌شناسی موجود در ارتباط با وضعیت سین‌سیستماتیکی هر گونه بعمل آمد، در مجموع ۹ جامعه در بخش بهارین تشخیص داده شد.

طبق جدول جامعه‌شناسی گیاهی که براساس آنالیز قطعه‌های نمونه و گونه‌های گیاهی و همچنین با توجه به معیار وفاداری و خصوصیات رفتاری محیطی گونه‌ها و

benekenii, Platanthera bifolia, Sanicula europaea

این جامعه در بخش بهارین در ارتفاع ۱۰۸۳ تا ۱۰۳۶ متر بالاتر از سطح دریا در جهت غربی با میزان شیب ۱۰ تا ۲۵ درصد، استقرار دارد. وضعیت توپوگرافی نامنظم، توده‌های بلندمازو جوان و پوشش جنگلی از تراکم کمی برخوردار است. برخلاف پوشش درختی و درختچه‌ای در آشکوب علفی تعداد زیادی نورسته‌های پلت، شیردار، ون، بارانک، انگلی، توسکای بیلاقی، بلندمازو و ممرز حضور دارند که به دلیل جوان بودن درختان و تاج پوشش باز جنگل در این جامعه است.

Parrotio persicae- Carpinetum betuli

گونه‌های شاخص موضعی:

Parrotia persica, Carpinus betulus, Alnus subcordata, Fraxinus excelsior, Ruscus hyrcanus, Ilex spinigera, Phyllitis scolopendrium, Solanum kieseritzkii, Mercurialis perennis, Polystichum setiferum, Dryopteris filix-mas, Sedum stoloniferum

این جامعه در بخش بهارین در ارتفاع ۱۱۳۰ تا ۱۰۹۵ متر بالاتر از سطح دریا در جهت غربی با میزان شیب ۵ تا ۳۰ درصد، استقرار دارد. به دلیل تراکم به نسبت زیاد گونه‌های خاص و کوله‌خاص در این جامعه تعداد نورسته‌های موجود در آن اندک بوده است. همچنین میزان لاشبرگ خاک کم است.

Alnetum subcordatae- Pterocaryo fraxinifoliae

گونه‌های شاخص موضعی:

Pterocarya fraxinifolia, Alnus subcordata, Acer cappadocicum, Fragaria vesca, Prunus divaricata, Polypodium vulgare, Phyllitis scolopendrium, Oplismenus undulatifolius, Alliaria petiolata, Polystichum braunii

Querco macranthae- Carpinetum orientalis

گونه‌های شاخص موضعی:

Quercus macranthera, Carpinus orientalis, Acer cappadocicum, Cornus australis, Viburnum lantana, Crataegus microphylla, Rosa canina, Coronilla varia, Cirsium osseticum, Asperula taurina, Epimedium pinnatum, Digitalis nervosa, Vincetoxicum scandens, Cervaria cervariifolia, Vicia crocea, Salvia glutinosa, Poygala anatolica

این جامعه در بخش بهارین در گستره ارتفاعی حدود ۲۰۰۰ تا ۲۰۱۶ متر بالاتر از سطح دریا در جهت جنوبی با میزان شیب ۵۰ تا ۶۰ درصد استقرار دارد.

Fraxino excelsioris- Aceretum velutini

گونه‌های شاخص موضعی:

Fraxinus excelsior, Acer velutinum, Petasites hybridus, Evonymus latifolia, Lindelofia kandavanensis, Mercurialis perennis, Cradamine bulbifera, Poa nemoralis

این جامعه در بخش بهارین در ارتفاع ۱۵۸۸ تا ۱۶۱۸ متر بالاتر از سطح دریا در جهت شمالی و شمال‌غربی با میزان شیب ۱۰ تا ۱۵ درصد، استقرار دارد. خاک کم عمق، میزان لاشبرگ اندک و زمین سنگلاخی است. چرای دام نیز در این جامعه به دلیل میزان شیب کم به‌وفور وجود دارد. در آشکوب علفی تعداد اندکی از نورسته‌های شیردار، پلت و زبان‌گنجشک حضور دارند که از اجزای اصلی این جامعه بوده و نشان از قابلیت تجدید حیات طبیعی این جامعه به‌ رغم وجود تخریب نسبی در آن دارد.

Parrotio persicae- Quercetum castaneifoliae

گونه‌های شاخص موضعی:

Quercus castaneifolia, Parrotia persica, Bromus

hyrcanus, Crataegus microphylla, Acer cappadocicum, Prunus divaricata, Ulmus minor, Rubus lanuginosus, Tilia platyphyllos, Danae racemosa, Solanum kieseritzkii, Galim odoratum, Geum urbanum, Dryopteris pallida

این جامعه یکی از بارزترین جوامع گیاهی جنگلی در جنگلهای هیرکانی است که در بخش بهارین در منطقه میان‌بند از ارتفاع حدود ۱۱۷۰ تا ۱۴۱۰ متر بالاتر از سطح دریا در جهت‌های غربی، شمال‌غربی و جنوب‌غربی با میزان شیب ۱۰ تا ۵۰ درصد مشاهده می‌شود. ترکیب فلورستیکی این جامعه نیز بسیار نزدیک به جوامع راش-کوله‌خاص می‌باشد.

Rusco hyrcani- Fagetum orientalis

گونه‌های شاخص موضوعی:

Fagus orientalis, Ruscus hyrcanus, Solanum kieseritzkii, Galium odoratum, Mercurialis perennis, Rubus lanuginosus, Cardamine bulbifera, Athyrium filix-femina, Poa nemoralis, Dryopteris filix-mas, Sanicula europaea, Cephalanthera caucasica, Dryopteris carthusiana, Festuca drymeia, Polystichum lonchitis

این جامعه در بخش بهارین در ارتفاع حدود ۱۳۰۰ تا ۱۵۸۰ متر بالاتر از سطح دریا در جهت‌های شمالی، شمال‌غربی و غربی با میزان شیب ۱۰ تا ۴۰ درصد و بندرت مسطح، استقرار دارد. خاک از نوع قهقهه‌ای جنگلی بوده و عمق لاشبرگ در نقاط مختلف از متوسط تا زیاد می‌باشد. پوشش جنگلی از تراکم نسبتاً بالایی برخوردار است.

Fagetum orientalis

گونه‌های شاخص موضوعی:

Fagus orientalis, Galium odoratum, Cardamine bulbifera, Dryopteris filix-mas, Festuca drymeia, Vicia crocea

این جامعه در بخش بهارین به صورت لکه‌ای کوچک در ارتفاع ۱۱۳۸ متر بالاتر از سطح دریا در جهت شمال‌غرب با شیب تقریبی ۵ درصد مشاهده شده است. از نظر سیمای ظاهری میزان تخریب شدید بوده، تاج پوشش درختان باز و نشانه‌های دخل و تصرف در طبیعت بخوبی مشهود است. از طرف دیگر ترکیب فلورستیکی این جامعه حضور گونه‌های موجود در یک جنگل راش-بلوط (Querco-Fagea) را نشان می‌دهد که شاید بتوان به احیای آن امیدوار بود.

Aceri velutini- Fagetum orientalis

گونه‌های شاخص موضوعی:

Acer velutinum, Fagus orientalis, Alnus subcordata, Ruscus hyrcanus, Rubus lanuginosus, Phyllitis scolopendrium, Brachypodium sylvaticum, Geranium robertianum, Oplismenus undulatifolius, Polystichum woronowii, P. setiferum, P. braunii, Solanum kieseritzkii, Athyrium filix-femina, Poa nemoralis

جامعه راش-پلت در بخش بهارین در ارتفاع ۱۱۱۴ تا ۱۲۸۲ متر بالاتر از سطح دریا در جهت‌های شمال‌غرب و غرب با میزان شیب ۵ تا ۳۰ درصد مستقر شده است. ترکیب فلورستیکی این جامعه که تاکنون در منابع موجود به آن اشاره نشده بسیار شبیه به جامعه کوله‌خاص- راش است، اما حضور گونه‌های شاخص اشاره شده باعث تفکیک آن به عنوان جامعه‌ای مجزا در این مرحله از آنالیز داده‌های جامعه‌شناختی جنگل تحقیقاتی و آموزشی خیروود شده است. به طور کلی این جامعه در نزدیکی رودخانه قرار گرفته و محیطی مرطوب‌تر از راشستانهای جنگل خیروود دارد.

Carpino betuli- Fagetum orientalis

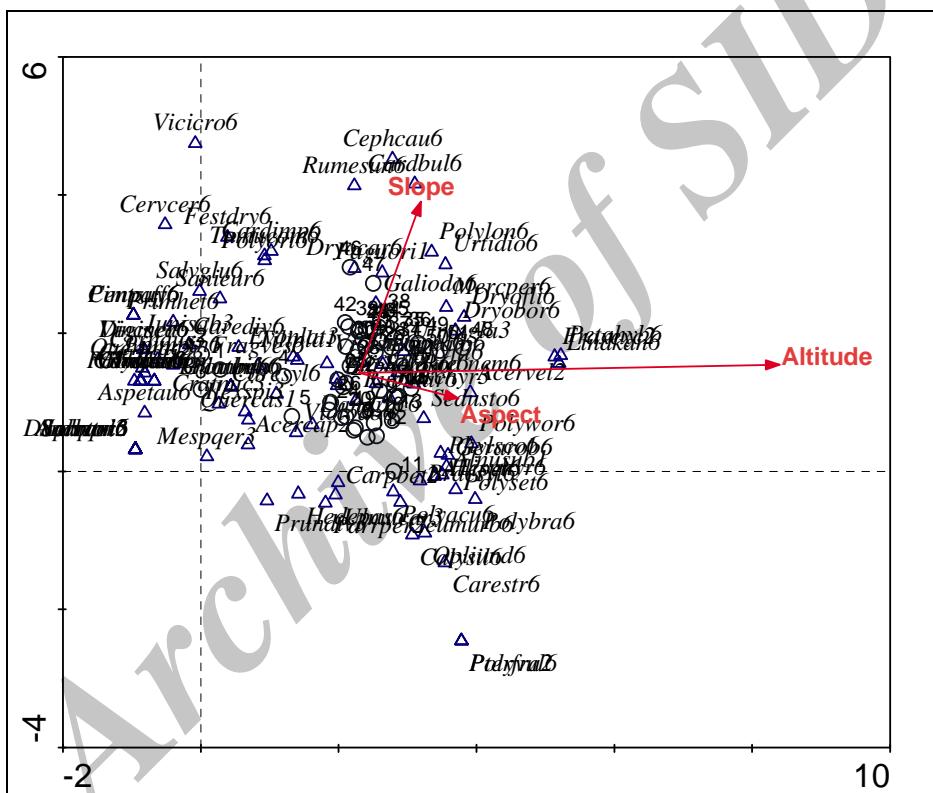
گونه‌های شاخص موضوعی:

Fagus orientalis, Carpinus betulus, Ruscus

نتایج حاصل از آنالیز داده‌های اکولوژیکی با روش DCA

نتایج (شکل ۵) نشان داد، بین جوامع گیاهی در محدوده منطقه مورد مطالعه از نظر ارتفاع و جهت (به ویژه ارتفاع) تفاوت معنی داری وجود دارد؛ اما جوامع گیاهی در این بررسی از لحاظ میزان شب تفاوت معنی داری نشان ندادند. به عبارت دیگر، می‌توان گفت که به ترتیب عامل ارتفاع و جهت و در آخر میزان شب روی پراکنش گونه‌ها تأثیرگذار است.

این جامعه در بخش بهارین در ارتفاع حدود ۲۰۵۰ متر بالاتر از سطح دریا در جهت شمالی با میزان شیب ۶۵ تا ۷۰ درصد، استقرار دارد. لاسبرگ متوسط و خاک از نوع قهقهه‌ایی جنگلی است. در این جامعه درختان راش با فواصل زیاد و بهطور خالص حضور دارند. غنای گونه‌ای و میزان زادآوری حتی در راش نیز اندک است و اکثر گونه‌هایی که به عنوان شاخص‌های موضعی ذکر شده‌اند در سایر جوامع راش مانند جامعه کوله‌خاس - راش و راش - مرز دیده می‌شوند.

شکل ۵- نمودار حاصل از آنالیز DCA به همراه توزیع گونه‌ها

همایتی و زیست محیطی است و نقش حیاتی آن در حفاظت از خاک، منابع آب و توزیع تعادل طبیعی در این حوضه آبریز کوهستانی، پرشیب و حساس بسیار قابل تأمل است (Sagheb-Talebi *et. al.*, 2004). این منطقه در دنیا با تعدادی از گونه‌های بومی و جوامع جنگلی خاص باقیمانده از دوران سوم زمین‌شناسی شناخته شده است.

بحث

در شمال ایران ناحیه اروپا- سیبری به صورت Euxino-Hyrcanian دیده می شود. منطقه رویشی هیرکانی همچون نوار سبزی بر روی جهت های شمالی سلسله جبال البرز قرار گرفته و سواحل جنوبی دریای خزر را می پوشاند. نقش اولیه این جنگلها علاوه بر تولید چوب،

حفظ گردد. حضور همزمان گونه‌های شاخص در این جوامع نقش آنها را به عنوان گونه‌های شاخص سین تاگرونهای بالاتر از سطح جامعه مانند اتحادیه، راسته و رده راش در جنگلهای هیرکانی تأیید می‌نماید (حدو ل ۲).

جامعه کوله خاس - راش متداول ترین جامعه جنگلی هیرکانی است که از سالها قبل معرفی شده (Bobeck, 1951; Zohary, 1963; Tregubov, 1967) و در اکثر منابع جامعه شناختی موجود کم و بیش به آن استناد کرده‌اند (Tregubov & Mobayen, 1969; Hamzee, 1995; Assadolahi, 1980; Dorostkar & Noirfalise, 1976; Zohary, 1973).

گونه‌هایی که به عنوان گونه‌های شاخص معرفی شده‌اند و نیز گونه‌های همراه، همگی از گونه‌های شاخص و یا همراه رده Querco-Fagetea به‌شمار می‌آیند که در این جامعه حضور یافته‌اند. از دیدگاه سینتاگزونومیکی و طبقه‌بندی نهایی سینتاگزون‌ها، تا تجزیه و تحلیل کلیه بخش‌ها و تعیین جایگاه و تعلق دقیق گونه‌ها به سینتاگزون‌های موجود در جنگل خیرود، گونه‌های شاخص تشخیص داده شده به عنوان گونه‌های شاخص موضوعی ذکر شده‌اند.

بنابراین افزایش روند مطالعه و بررسی فیتوسوسیولوژیکی در جنگلهای هیرکانی برای تکمیل اطلاعات در این زمینه و پیدا کردن حد و مرز جوامع جنگلی امری الزامی به نظر می‌رسد. بدیهی است که انسان تأثیر عمیقی بر این جنگلها داشته و باعث تغییرات اساسی در ریختارها و ترکیب فلورستیکی، بسیاری از جوامع گیاهی، آن شده است.

در این جوامع نیز مانند سایر جوامع جنگل خیروود آثار تخریب و قطع درختان بخوبی نمایان است، اما وجود گونه‌های شاخص معمول در راشستانهای هیرکانی هنوز قابلیت احیاء جنگل را نوید می‌دهد. به طور کلی جنگل این منطقه راشستانی است که در نقاط مختلف به دلیل وجود عوامل اقلیمی، پستی و بلندی، خاک و زیستی (به ویژه انسان) جوامع و زیرجوامع دیگری نیز در آن استقرار یافته‌اند. مرز گونه‌ای مهاجم است که به دلیل وجود عوامل خارجی مانند قطع درختان و چرای دام در برابر راش به عنوان گونه غالب استقرار یافته است. مرز نیز بسیار نزدیک به جوامع راش - کوله خاس است. در هر حال این جامعه به عنوان یکی از سین تاگزونهای جنگلهای هیرکانی معرفی شده و در این مجموعه نیز سعی بر آن بوده است تا وضعیت سین تاگزونومیکی آن

جدول ۲- تاپلو جامعه‌شناسی نهايی بخش بهارين چنگل خير و د

Tree cover (%)

1	1	111	1	1	11	1
6569	7877	6766	7850	6890	8785	6690
0005	0500	05000	00000	00000	0505	00000

Shrub cover (%)

3410	02011	1956	532	9611	22211	12321	68724	532111	121231	1300
0050	05000	00000	0555	00005	55000	00005	50005	00000	05005	00000

Herb cover (%)

114277	8	318228	311221	1321	111111	37213224	2216	12	31
5005	000555	0000000000	05050000	05005000	00005000	00000000	05005000	00000	0500500

Frequency (%)

Local characteristics of

Querco macrantherae- Carpinetum orientalis

1960	Carpinus orientalis	5.9	323.....
5893	Quercus macranthera	5.9	222.....
2431	Coronilla varia	5.9	111.....
7594	Viburnum lantana	5.9	+11.....
2244	Cirsium osseticum	5.9	+++.....
0810	Asperula taurina	3.9	+.+.....
2425	Cornus australis	5.9	.21.....
3251	Epimedium pinnatum	3.9	2.+....1.....
2141	Cervaria cervariifolia	5.9	.++.....
7649	Vincetoxicum scandens	3.9	++.....
3015	Digitalis nervosa	3.9	++.....
5634	Polygala anatolica	3.9	.++.....
6788	Sorbus torminalis	3.9	..1.....
2900	Daphne pontica	2.0	..+.....
4416	Laser trilobum	2.0	..+.....
6579	Serratula quinquefolia	2.0	..+.....
0589	Andrachne colchica	2.0	..+.....

Local characteristics of

Fraxino excelsioris- Aceretum velutini

3572	Fraxinus excelsior	15.7	...3222+..+1.....
5452	Petasites hybridus	5.9	..11.1.....
3458	Evonymus latifolia	15.7	.+++.+....+.....+.....1+
4562	Lindelofia kandavanensis	3.9	.....1+.....

Local characteristics of

Parrotio persicae- Quercetum castaneifoliae

5890	Quercus castaneifolia	9.8	.....33.....++.+.....
1668	Bromus benekenii	3.9	.....++.....
5598	Platanthera bifolia	3.9	.....++.....

Local characteristics of

Parrotio persicae - Carpinetum betuli

5417	Parrotia persica	13.7	.....2323312.....
------	------------------	------	-------------------

Local characteristics of

Pterocaryo fraxinifoliae-Alnetum subcordatae

5827	Pterocarya fraxinifolia	2.0	.....2.....
5682	Polypodium vulgare	2.0	.....+.....

Local characteristics of

Aceri velutini-Fagetum orientalis

0149	Acer velutinum	47.1	...4444111++..142132111.+.1.....+..13.....1.....
0449	Alnus subcordata	37.3	.....22222233332322.....1....2.122.....
5515	Phyllitis scolopendrium	35.3	....++....11.+.+++++++.+....+....++.....+.....
1658	Brachypodium sylvaticum	31.4	.....+....1+11+11.+11.11.....+..++.....
3734	Geranium robertianum	23.5	.....1.....1.1.+111.+1....1.....+..+.....
5203	Oplismenus undulatifolii	13.7	.....11..1..+..111.....
0359	Alliaria petiolata	13.7	.....+....+..+....+....+.....+....+.....

7659	Viola odorata	39.2	.++....111..111....+21.1..11....11....+....+...+1...
1912	Carex divulsa	19.6	.+1.....11....1.....1.....11....+...+
5642	Polygonatum orientale	15.7	.+.1+..+.....+...+.....+...+.....+..+....++.
3096	Dryopteris borreri	13.7	.....+1.....+...+.....+.....+.....+...+1....
1814	Calystegia sylvestris	11.8	.....+...+....+...+...++...++.....
5689	Polystichum lonchitis	9.8	....+.....+...+.....+...+.....1+
7424	Urtica dioica	3.9	....+.....+.....+.....
4040	Hesperis hyrcana	3.9	.....+....+.....
6049	Rosa canina	3.9	++.....
2293	Clinopodium umbrosum	3.9	.....++.....
1949	Carex strigosa	2.0	.....1.....
5536	Pimpinella affinis	2.0	.+.....
4299	Juniperus Sabina	2.0	..+.....
7257	Trifolium canescens	2.0	+.....
2072	Centaurea zuvandica	2.0	.+.....
6129	Rumex sanguineus	2.0	.....+....

رولوهای جامعه‌شناسی یاری نمودند و آفای محسن نورزاد مقدم در تهیه نقشه جامعه‌شناسی همکاری داشتند.
امید است سپاس ما را پذیرا باشند.

سپاسگزاری

دستان و همراهان احمد ولی‌پور، محمدزید نورمحمدی، سعیده محمدصالحی، طبیه طالبی، زاهد شاکری و حمید محمدی نصرآبادی ما را در برداشت

منابع مورد استفاده

References

- Ahmadi, M.T., Attarod, P., Marvi Mohadjer, M.R., Rahmani, R. and Fathi, J., 2009. Partitioning rainfall into throughfall, stemflow, and interception loss in an oriental beech (*Fagus orientalis* Lipsky) forest during the growing season. TUBiTAK, 33: 557-568.
- Assadi, M., 1985. Plant associations in Baharbon district of Kheyroud Forest. M.Sc. Thesis, Faculty of Natural Resources, University of Tehran, 97 p.
- Assadolahi, F., 1987. Vegetation geographic and plant association of Hyrcanian Forest. Iranian Organization of Forests and Rangelands, Tehran, Iran, 32 p.
- Assadolahi, F., 1980. Etude phytosociologique et biogeographique des forest synthetique et application de la region d' Asalem (Iran). These de doctrating universite de Marseille, France, 127 p.
- Asri, Y., 1995. Phytosociology. Research Institute of Forests and Rangelands, Tehran, Iran, 209 p.
- Atri, M., 1997. Phytosociology (translation). Research Institute of Forests and Rangelands, Tehran, Iran, 384 p.
- Barkman, J.J., Moravec, J. and Rauschert, S., 1986. Code of Phytosociological nomenclature. Vegetatio, 67: 145-195.
- Bobeck, H., 1951. Die natürlichen Wälder und Gehölzführungen Iran. Bonner Geogr. Abh., 8: 1-62.
- Braun-Blanquet, J., 1932. Plant sociology, the study of plant communities (translated: by Fuller, G.D. and Conard, H.S., 1983). McGraw hill Inc., New York, 439 p.
- Cain, S.A. and Castro, M., 1959. Manual of Vegetation analysis. Harper and Bros. Publishers, New York, 325 p.
- Davis, P. H. (ed.), 1965-1988. Flora of Turkey and the east agean Island. Vols: 1-10, Edinburgh University Press, Edinburgh.
- Djazirei, M.H., 1965. Contribution a l etude des forets primaires des la Caspienne. Bull. Inst. Agron., Et Stat. Rech., Gembloux, Tome XXXIII, NI, 40 p.
- Dorostkar, H. and Noirfalice, A., 1976. Contribution a l etude des forest Caspiennes orientales (chain du Gorgan). Bull. Rech. Agron. Gembloux, 11(1-2): 4-58.
- Etemad, W., 1994. Qualitative and quantitative study of the implementation of a forestry plan.

- M.Sc. Thesis, Faculty of Natural Resources, University of Tehran, 150 p.
- Frey, W. and Probst, W., 1986. A synopsis of the vegetation of Iran. In: Kurschner, H., (Ed.). Contribution to the vegetation of south west Asia. Dr. Ludwig Reichert Verlag, Wiesbaden: 9-43.
  - Hamzee, B., Naghinezhad, A., Attar, F., Ghahreman, A., Assadi, M. and Prieditis, N., 2008. Phytosociological survey of remnant *Alnus glutinosa* ssp. *Barbata* communities in the lowland Caspian forests of northern Iran. *Phytocoenologia*, 38(1-2): 117-132.
  - Hamzee, B., 2001. Application of Anaphyto software in phytosociological data analysis. Iranian Research Institute of Forests and Rangelands, Technical Publication NO 2001-237, Tehran, 379 p.
  - Hamzee, B., 1995. Plant associations in Lsakuty forests (third district) in the South East Tonekabon. Iranian Research Institute of Forests and Rangelands, Technical Publication NO 129, Tehran, Iran, 40 p.
  - Hoseini, W., 1996. Plant associations and physiognomy in Namkhane district of Kheyroud Forest. M.Sc. Thesis, Faculty of Natural Resources, University of Tehran, 120 p.
  - Klein., J.C., 1991. La Vegetation Altitudinal du massif de la Elborz central (Iran). Essai de synthese a l echelle des regions Iranio-Touranienne et Euro-Sibirienn. These Orsay, 242 p.
  - Mesdaghi, M., 2001. Characterization and Description of Vegetation Cover (translation). Published by Jehad of Mashhad University. 287p.
  - Mossadegh, A., 1975. Contribution à l 'etude des associations forestieres des massifs bordant la mer Caspienne en Iran. XVII. IUFRO world congress, Japan: 23-30.
  - Mueller-Dombois, D. and Ellenberg, H., 1974. Aims and methods of vegetation ecology. John Wiley & Sons Inc., New York, 547 p.
  - Pourbabaei, H., 2004. Statistical Ecology. Guilan University Press, 428 p.
  - Rastin, N., 1980. Vegetations und waldkundliche Untersuchungen in Hochwaldresten der Kaspischen Ebene. Diss, Gottingen, 190 p.
  - Rechinger, K.H., 1963-2003. Flora Iranica Lfg. 1-172, Akademische Druck-U. Verlags Ustria, Graz.
  - Sagheb-Talebi, Kh., 2004. Forest of Iran. Iranian Research Institute of Forests and Rangelands, Tehran, 27 p.
  - Sarmadian, F. and Jafari, M., 2000. Forest soils of Kheyroud Forest. Iranian Journal of Forest, 33: 288-291.
  - Tregubov, V., 1967. Umwandlung der Wälder der Berg-und Hagelstufen am Kaspischen Meer in Iran. XIV IUFRO KONGRESS, München, 12 p.
  - Tregubov, V. and Mobayen, S., 1969. Guide map of Iran vegetative. University of Tehran, Technical Publication NO 14, 21 p.
  - Wendelbo, P., 1976. An annotated check-list of the ferns of Iran. Iranian Journ. Bot., 1(1): 11-17.
  - Zohary, M., 1963. On the Geobotanical structure of Iran. Bull. Res. Counc. of Israel, Supplement to V. IID., 113 p.
  - Zohary, M., 1973. Geobotanical foundations of the Middle East. 2 vols, Stuttgart, 739 p.

Plant associations in Baharbon district of Kheyroud Forest and its relationship to land forms

J. Jashni¹, M. Marvi Mohadjer², Gh. Zahedi Amiri³, V. Etemad⁴ and B. Hamzehee^{5*}

¹- M.Sc. Student, Dept. of Forestry and Forest Economics, Faculty of Natural Resources, University of Tehran, Karaj, I.R. Iran

²- Professor, Dept. of Forestry and Forest Economics, Faculty of Natural Resources, University of Tehran, Karaj, I.R. Iran

³- Associate prof., Dept. of Forestry and Forest Economics, Faculty of Natural Resources, University of Tehran, Karaj, I.R. Iran

⁴- Assistant prof., Dept. of Forestry and Forest Economics, Faculty of Natural Resources, University of Tehran, Karaj, I.R. Iran

⁵*- Corresponding author, Senior Research Expert, Research Institute of Forests and Rangelands, Tehran, I.R. Iran, E-mail: hamzehee@rifr.ac.ir

Received: 12.12.2011 Accepted: 24.12.2011

Abstract

The aim of this research was to study the plant associations in Baharbon district of Kheyroud Forest (north of Iran) and their relationship to physiographical factors. Determination of plant associations and sub associations were done, using Braun - Blanquet School. For this purpose, 51 relevés consisting of 100 m² area, were located at different sites. The phytosociological data was analyzed by the Factorial Correspondences (AFC) and Classification Ascendant Hierarchique (CAH) methods, using the Anaphyto software. Nine associations consisting of *Querco macrantherae-Carpinetum orientalis*, *Fraxino excelsioris-Aceretum velutini*, *Parrotio persicae-Quercetum castaneifoliae*, *Parrotio persicae-Carpinetum betuli*, *Pterocaryo fraxinifoliae-Alnetum subcordatae*, *Aceri velutini - Fagetum orientalis*, *Carpino betuli-Fagetum orientalis*, *Rusco hyrcani-Fagetum orientalis* and *Fagetum orientalis* were distinguished in this forest. Then relationships between the associations and the landform features were investigated, applying the DCA method and CANOCO 4.5 software. The results showed that although there were significant relationships between the associations and the altitude and the geographical aspects; but there was not significant relationship with the slope gradient.

Keywords: Phytosociology, Braun-Blanquet school, AFC, CAH, DCA, Baharbon district, Hyrcanian Forest.